

Tåsen, 21. mars 1966.

Kjære nabo.

Tåsen Idrettslag har i lengere tid arbeidet for å få avhjulpet mangelen på muligheter for strøkets beboere til å drive idrett innendørs i vinterhalvåret. I første rekke ville dette være aktuelt og ønskelig for tennis, hvor alle kategorier av beboerne er engasjert - barn og voksne, damer og herrer. Det skulle være unødvendig å bruke mange ord på å fremholde hvilken betydning det ville ha om vi kunne skaffe slike muligheter, særlig da for våre barn og ungdommer.

Tanken om et permanent lokale må sannsynligvis oppgis, fordi det er vanskelig å få tomt, og fordi det ville kreve stor kapital.

Det ser imidlertid likevel ut til at våre bestrøkelser kan lykkes, idet vi er kommet frem til en forholdsvis rimelig type plast-hall, d.v.s. en telt-overbygning av kraftig armert plast, og som vi planlegger å sette over den vestligste av våre tennisbaner (innunder gamlehjemmet) i vintersesongen. Hallen settes altså på plass om høsten, i slutten av september, og tas vekk igjen om våren, i slutten av april.

På vår forespørsel er det fra de kommunale myndigheter meddelt oss at det ikke fra kommunens side, av reguleringshensyn el. lign., er noe i veien for å anvende telt-hall på denne måte, forutsatt at hallen tilfredsstiller de tekniske krav som stilles.

Vi skal gi følgende mer detaljerte opplysninger:

Hallen får grunnmål 16 x 34,4 m, og blir altså stående inne på tennisbanen, ca. 1 m fra gjerdene. Den får en største høyde ca. 6,5 m (hvilket er betraktelig lavere enn f.eks. husene i P.A. Munchs vei). Hallens utseende, sett fra henholdsvis kortside og langside, og inntegnet i forhold til gjerdene, fremgår av vedlagte tegning.

Det finnes ingen bærekonstruksjoner i hallen. Som De kanskje vet fra avisenes omtaler av plasthallene, holdes hallen oppe, som en ballong, av et lite overtrykk i luften inne i hallen. Dette overtrykket tilveiebringes av viften som blåser inn varmluften.

Hallen planlegges grå av farge, slik at den stikker seg lite ut fra sneen i landskapet.

Støy som frembringes inne i hallen, blir så meget avdempet av hallens vegger at den bare er svakt hørbar på utsiden. Og når man tar i betraktning avstanden til Deres hus, og til at De i vintertiden har lukkede (og formodentlig også dobbelte) vinduer, kan det fastslås at De ikke vil bli genert av støy fra hallen. De vil heller ikke bli genert av ansamlinger i forbindelse med hallen, fordi det i kulden, sneen og tildels mørket ingen grunner foreligger til slikt.

Vi håper at De deler vår glede over de muligheter som her åpner seg for strøkets beboere, og at De således ikke har noe imot at vi gjennomfører dette tiltaket.

I sakens anledning vil vi gjerne få besøke Dem en dag og gi eventuelle ytterligere opplysninger, og - hva vi håper - få Deres utsagn om at De ikke har noe imot tiltaket. I håp om at De er hjemme dag den mars, mellom kl. 18 og 22, tar vi oss en tur da.

Med hilsen

Tåsen Idrettslag

For Hovedstyret

For styret i Tennisgruppen

Bjørn Johnsen

Rolf Bergersen

REITZ & CO., INGENIØR- & HANDELSFIRMA

(Reitz & Høeg)

1068 VANGEDERVEJ · COPENHAGEN GENTOFTE · DENMARK · TELEPHONE: (01) 9691655
BANK: DEN DANSKE LANDMANDSBANK · GENTOFTE · GIRO 93898 · TELEGRAMS: REITZING

Polaris Air Transport A/S
P.O.Box 101
Førnebu
Oslo Airport

A. D. I. A.

Norge

YOUR REF.
att.hr.Einar Feiring.

OUR REF. VR/ER 9548

DATE 11.4.66.

vedr. luftbårne haller

I fortsættelse af vort brev VR/ER 9500 af 1.d.m., kan vi meddele Dem, at prisen på haldugen i størrelse 16 x 34,4 x 6,5 meter er:

danske kroner 41.000.- f.o.b. København.

Betalingsbetingelser: mod rembours eller anden form for sikkerhed, Leveringstiden er idag 2 måneder fra ordredato. Denne leveringstid vil i løbet af kort tid blive væsentlig forlænget.

Tilbudet på haldugen omfatter følgende:

Uden indkøbspriser for os.

Selve haldugen og sluse uden stativ, og syning af harmonika til sluse og nøddør. Indblæsningsrør. Et nylonnet 0,5 meter bredt, som hele vejen rundt er fastgjort i et polyetylenetov foroven, og forneden er forsynet med en rustfri stålwire. Denne rustfri stålwire er beregnet for fastgørelse til bøjlerne i ballasten. Den rustfri stålwire er forsynet med bardunstrammere. 3 samlinger af firmaet Aug.Olsens eftf.-type.

3 gjorde, som er fremstillet af samme stof som haldugen. Disse gjorde ligger over samlingerne og er beregnet for rejsning og nedtagning af hallen i blæsevej.

Vægten af dug med sluse er ca.1.000 kg. Volumen sammenpakket ca. 3 kubikmeter.

Vi vedlægger billeder af nylonnettets placering - et hjørne af en hal - og af samlingen af haldugen.

Åbningen for nøddøren kan laves som 1 eller 2 meter i bredden - dette forandrer ikke prisen.

Vedrørende placering af døre må det være således, at der kun er een dør pr.side. Årsagen er, at såfremt man placerer 2 døre f.eks. på een langside, er hallen meget besværlig at montere.

For at gøre tilbudet billigst muligt har vi intet beregningsarbejde med - men på Deres egen skitse har vi påført den ballast, vi mener må være den rette størrelse for denne hal.

Såfremt myndighederne ligesom i Danmark skal involveres, skal de jo alligevel godkende denne størrelse.

.../...

V. REITZ & CO. GENTOFTE · COPENHAGEN

Ligeledes på Deres skitse har vi placeret rørstativ både for nøddør og for sluse. Vi vil anbefale det på samme måde, da det viser sig at arbejde godt. Det er især vigtigt med den bevægelige galge bag dørene, således at hallen kan arbejde uden at berøre selve dørene.

Stativet er fremstillet af $1\frac{1}{2}$ " rør, som lige er stukket ned i faststøbte rør i ballasten. Disse rørstativer fremstiller vi både varmgalvaniserede eller overfladebehandlede med galvefroid. Varmgalvanisering er en kostbar overfladebehandling, og man kan sagtens klare sig med galvefroid - blot må man - når man tager stativerne ned om sommeren - være opmærksom på, at de skal efterreparereres med galvefroid. Frem for alt må der aldrig komme rust. Især må rusten ikke berøre haldugen, da enhver form for rust beskadiger dugen. Inden vi monterer disse sluser og dørstativer, hvor det drejer sig om stativer, der skal ned om sommeren, sprøjter vi en vandfortrængende olie ned i rørene for at undgå sammenrustning.

Som De vil se, er slusen foroven forsynet med 2 træbuer for at holde sne og regn væk fra taget. - Ligeledes er der over de ydre døre slået en liste (vandnæse), således at vandet ikke løber ned foroven på dørene. Til behandling af alt træværk benytter vi her i landet Pinotex.

Overtryksventilerne ønskes helst placeret så langt væk fra indblæsningen som muligt - enten man vil placere dem i nøddør eller i slusen. Anbringer man overtryksventilen i slusen, skal der 2 ventiler til, da begge sæt døre skal være forsynet med overtryksventil. Denne overtryksventil skal være forsynet med en indstillelig belastning, der skal virke således, at den altid er lukket ved f.eks. 8 mm vandsøjle, og at den åbner sig ved f.eks. 14 mm vandsøjle under normale forhold - og skal kunne stilles således, at den først åbner sig ved 22 mm vandsøjle, såfremt det skulle blive stormvejr.

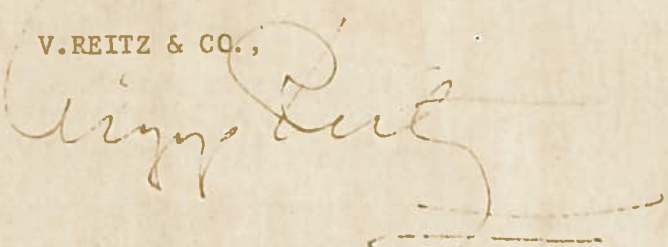
Vi har kun tilbudt Dem én type hal, da vor erfaring fortæller os, at enhver renoncering på kvaliteten vil være uøkonomisk.

Såfremt De skulle ønske flere oplysninger end de hidtil givne, er vi altid med glæde til Deres tjeneste.

Til Deres orientering er den anførte pris den, vi skal have - og De må dertil lægge Deres fortjeneste.

med venlig hilsen

V. REITZ & CO.,

bilag

Areal = $550,4 \text{ m}^2$
 Volumen = ca. 2700 m^3
 Omkreds = $100,8 \text{ m}$

FIG. 1

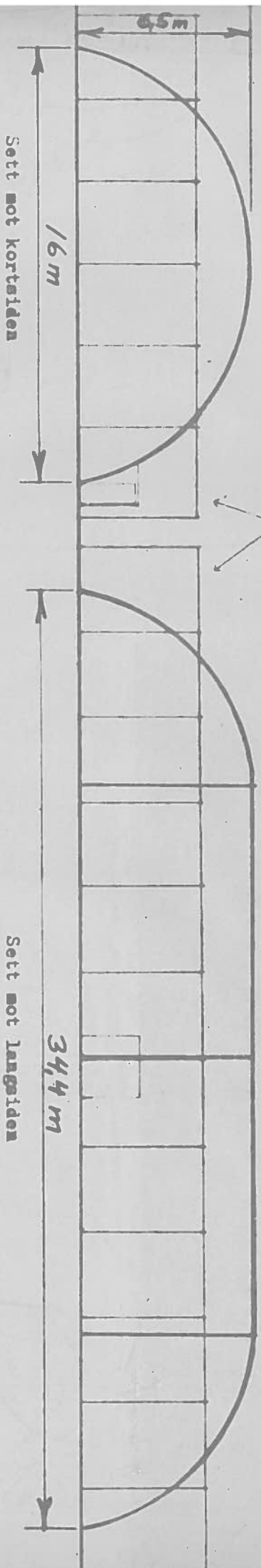
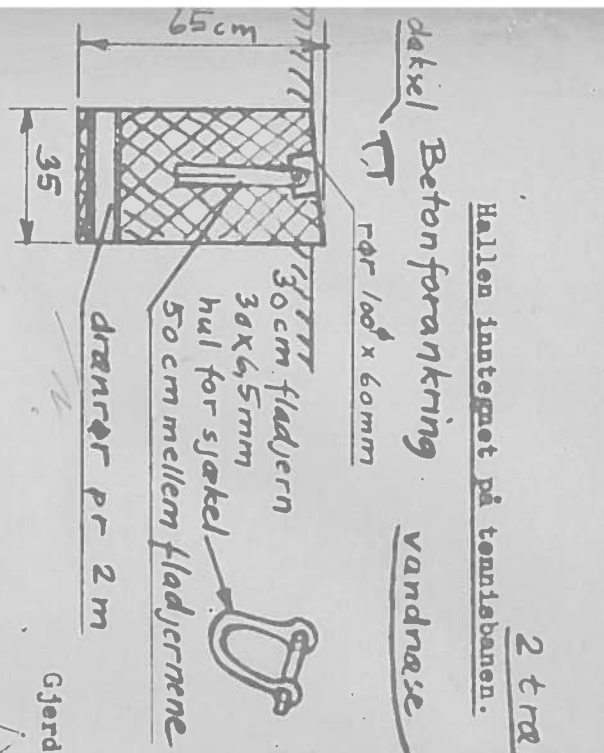
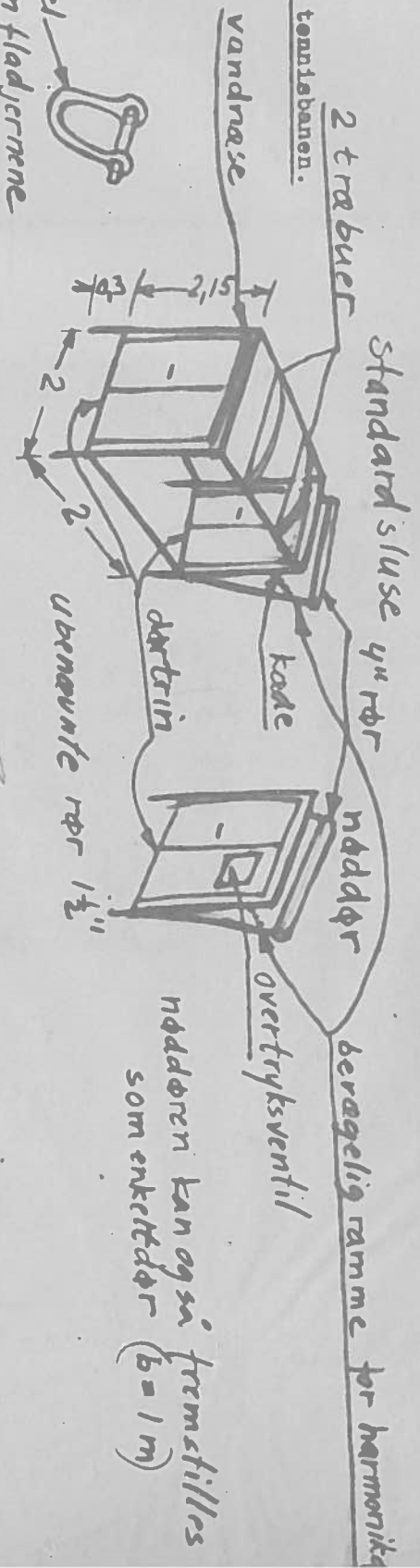

FIG. 2

Gjerdet rundt banen.

Ønskes i 4 seksjoner

Målestokk 1 : 200

Tåsen Idrettslag
 24-3-1966

1300-18
 V Reitz & Co.

1300-18

PLASTHALLER

Plasthaller representerer en relativt rimelig form for idrettsbatter. Og fordi de er demonterbare, kan de løse hall-problemet for de klubber som ikke kan erverve tomteareal for oppførelse av en vanlig hall, og det er vel tilfellet for de fleste klubber. Plasthallen kan da brukes som overbygning over klubbens vanlige bane eller baner i vinterhalvåret.

Bildene: Fra Tåsen Idrettslag's plasthall.

Mange er kanskje interessert i å få vite litt mer om plasthaller enn hva man har kunnet lese seg til av aviser og annet, og jeg skal prøve å gi en liten orientering, først om plasthaller i sin alminnelighet, og deretter spesielt om plasthaller som overbygning over tennisbaner.

Generell orientering

Plasthallens konstruksjon

En plasthall er et telt som holdes oppe ved hjelp av et lite overtrykk i luften inne i hallen. Duken er gjerne en kunstfiber-vev belagt med PVC-plast, slik at den blir lufttett, duktykkelsen er ca. 0,7 mm (for de hall-størrelser som er aktuelle for oss). Overtrykket er så lite at det ikke er merkbart. Luften som lager overtrykket frembringes av enten egne vifter for formålet, eller, hvis hallen skal være oppvarmet, man benytter seg av viftene i varmluft-

aggregatene som skal blåse varmluften inn i hallen. Teltet — eller boblen som jeg synes er et treffende navn på hoveddelen av hall-anlegget — er festet mest mulig lufttett til bakken. Befestigelsen kan gjøres på flere måter, meget alminnelig gjøres den ved hjelp av en forankring av betongblokker som er så tunge at de holder seg på plass når boblen pumper opp, og så tunge at de ikke flytter seg selv i kraftig vind, eller blokkene kan være nedgravd i banen. Inngangen til hallen utføres gjerne som en luft-sluse, dvs. et for-rom. Når man kommer utenfra og inn i forrommet lukker man døren etter seg, og deretter åpner man døren inn til hallen, den luft som da vil strømme ut derfra (p.g.a. overtrykket) stoppes av den første døren.

Lysset tilveiebringes enten ved at hallens vegger eller tak lages av transparent duk eller utstyres med

felter av transparent duk, eller ved lysrør i armaturer som vanligvis henges opp i taket, eller ved kombinasjon av disse metoder.

Oppvarming skjer alminneligst ved hjelp av oljefyrte varmluft-aggregater plassert i et fyr-rom som ligger utenfor hallen, eller fyr-rommet kan være innfelt i hall-veggen.

Montasje av en plasthall tar relativt kort tid. En hall av størrelsesordenen 600 kvm. grunnflate f. eks. monteres gjerne på ca. 4 dager av 3 - 4 mann. Det er da forutsatt at slusehus og fyrrom, samt forankringsanordningene foreligger som «byggesett», monterbare ved sammenskruing eller annen enkel metode. Når boblen først er festet til forankringen, tar selve oppblåsing bare en halv times tid.

For å sikre seg mot at hallen faller ned fordi viftene stopper ved strømstans, utstyres plasthaller ofte med nødstrøm-aggregat som helst automatisk kobles inn og ut. Ellers tar det gjerne, før boblen faller helt ned, 1 - 2 timer ettersom hvor lufttett man har klart å få befestigelsen, og hvor rask man er til å stenge ventilasjonsåpninger o. a.

Plasthaller kan gjøres store nok for et nær sagt hvilket som helst praktisk formål.

Driften

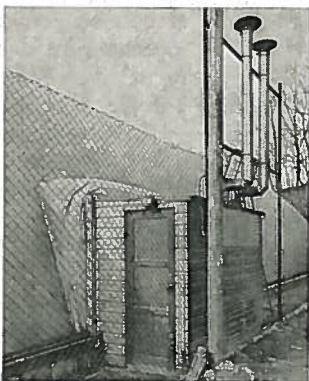
Driften, teknisk sett, av en plasthall blir noe annerledes enn driften av en vanlig hall. Det kreves av dem som skal skjøtte driften en viss teknisk innsikt, og særlig kreves dette for å oppnå en så økonomisk drift som mulig.

Tåsenhallen sett fra ca. 50 meters avstand.

Vanligvis skal en plasthall tas ned hver vår og settes opp igjen om høsten. Den daglige drift består i å kontrollere luft-overtrykket, som må stilles etter vindforholdene, ved sterk vind må trykket økes slik at boblen blir stivere og svaier mindre. (Hvis man ikke har et anlegg med automatikk for dette, etter impulser fra en vindmåler.) Ventilasjonen må passes, den må f. eks. økes når det er nødvendig for å motvirke fuktighet i banedekket og kondensdannelser på vegger og tak, og det må da sørges for en samordnet innstilling av luft-utslippet og inntaket av nyluft, for å bibeholde det ideelle luft-overtrykk. (Hvis ikke anlegget har automatikk som selv sørger for denne samordning.) Snø på taket vil til dels smelte p.g.a. varmen fra duken, til dels kan det være nødvendig å sette den «på gli» ved å dunke i hall-taket med en myk kost el. l. på langt skaft, eller ved at to mann, en på hver side av hallen, bringer snøen til å gli ved hjelp av et rep liggende over hallen, eller man kan gå på hall-taket (hallen tåler det!) og utføre jobben derfra. Når det varsles snøvær for natten, kan det være hensiktsmessig om kvelden å sette termostatene på topp, for å få produsert nok varme til å smelte snø så den mest mulig renner ned av seg selv i nattens løp. For ytterligere å sikre seg mot at hallen brekkes ned av snøen i nattens løp, kan det være det tryggeste også å sette opp lufttrykket. Med det lufttrykk man kan bruke i en hall av den rimeligere type, kan hallen tåle ca. 10 cm våt snø uten å brytes ned.

Da duken ikke gir noen isolasjon mot varmegjennomgang, vil fyrings-utgiftene bli store hvis man ikke innretter seg fornuftig. Man må således sørge for at det holdes så lav temperatur som mulig i hallen, 1 - 3°

Fyrhuset med sluseinngangen, på nært hold, sett utenfra.

i de tider da den ikke brukes, om natten og på ubrukte dagtimer. I de fleste anlegg vil nok også den bivirkning av dette, som består i at fuktigheten i banens midtparti tørkes langsommere ut, være gunstig. En slik styring av temperaturen i hallen kan man oppnå ved hjelp av en brukstemperatur-termostat og en ikkebrukstemperatur-termostat, samt et tidsur som velger mellom disse i henhold til leieprogrammet for hallen.

Pris og driftsomkostninger

Prisen på en plasthall vil naturligvis avhenge av størrelsen. For å konkretisere det skal jeg ta utgangspunkt i en hall av størrelse 16 x 34,4 meter grunnflate og ca. 6,8 meters høyde, og som er stor nok for f. eks. tennisspill (trening).

I Tåsen Idrettslag, hvor vi i fjor satte opp en slik hall, kom vi frem til en forenklet utforming, kjøpte inn komponentene fra leverandører i aktuelle bransjer, det gjaldt da forankringsmaterialer, selve boblen, materialer til et fyr- og slusehus, varmeanlegg, lysanlegg, og bygget hallen opp selv. For de fleste klubber vil det vel imidlertid bli å benytte seg av tilbud som omfatter det hele levert som «byggesett», i standard-utforminger, og med montering etter tilbud eller regning, eller med byggeleder (etter tilbud eller regning) til å lede oppsetting ved dugnadsinnsats fra klubbens medlemmer. På bakgrunn av de erfaringer vi gjorde under reisingen av Tåsen-hallen, vil jeg anslå at anskaffelsesomkostningene — ved en anskaffelsesmetode som den sistnevnte — vil komme til å ligge i området ca. 75.000 kroner, komplett med varme- og lysutstyr og elektrisk installasjon. Dette er da ekskl. bygging eller eventuell ombygging av banedekke. Den nevnte pris gjelder for en meget enkelt enkelt utstyrt hall, med hele boblen av noe gjennomskinnelig duk i stedet for med felter av transparent duk, med automatikk bare for varmereguleringen, og uten nødstrømaggregat. Vil man betale mer, kan man få haller som automatisk passer nærsagt en hver funksjon, og som krever mindre tilsyn og manuell innsats.

Når det gjelder driftsutgiftene, anslås for en plasthall som omtalt, utgiftene for en vintersesong å beløpe seg til følgende: For varme ca. 8000 kroner (med Oslo-områdets temperaturforhold), for lys og elektrisitet til motorer ca. 1500 kroner

Fra fyrrommet. Det er brukt 2 aggregater, for sikkerhets skyld, i fall et av dem av en eller annen grunn skulle stoppe, holdes hallen oppe og helt eller delvis oppvarmet av det andre aggregatet.

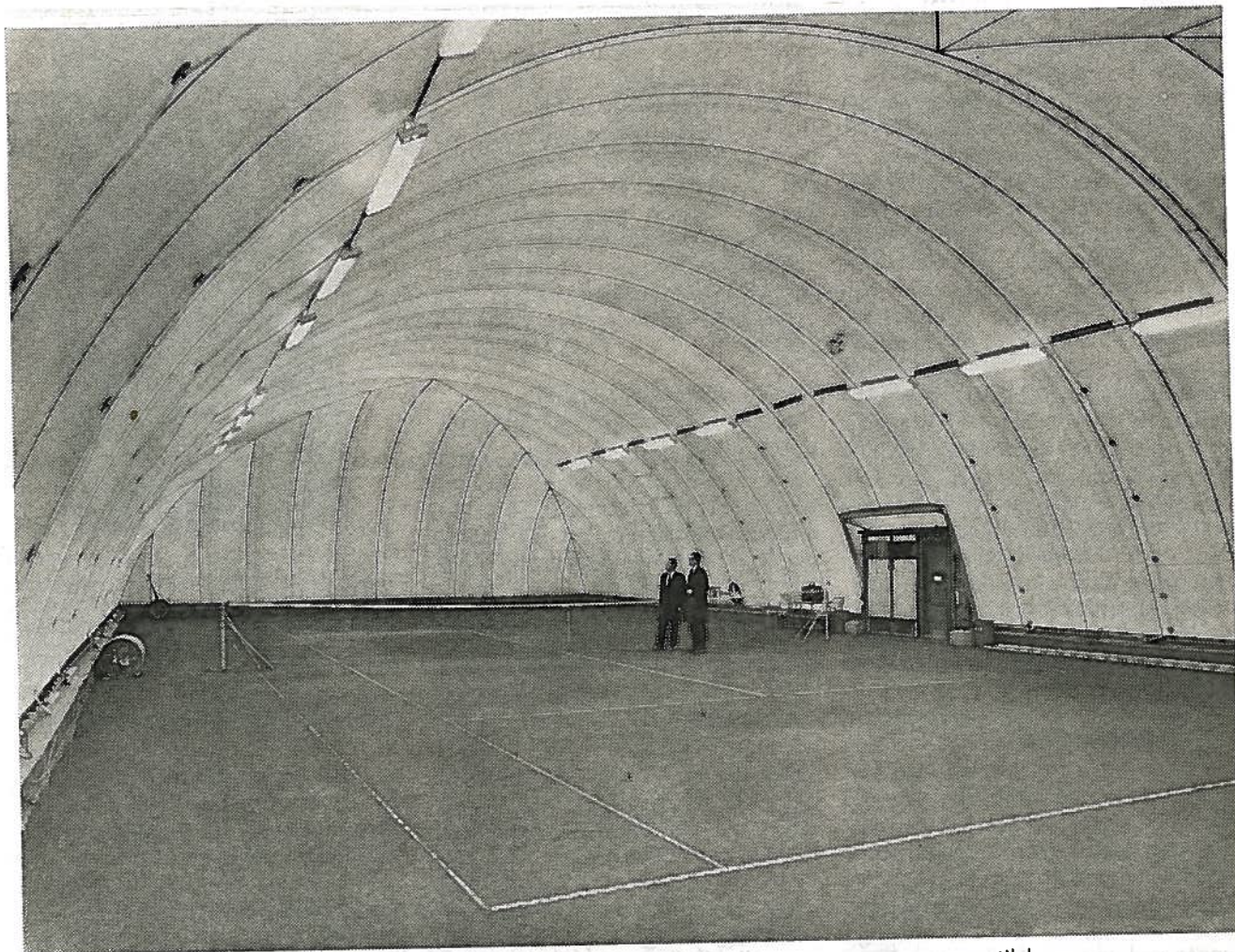
(avhengig av elektrisitetsprisene), og til vedlikehold og fornyelser ca. 6000 kroner. Under fornyelser er da regnet at boblen må skiftes ut anslagsvis hvert 10. år, og det øvrige av anlegget anslagsvis hvert 20. år. (Om man vil avskrive raskere, og således få høyere omkostninger i de første år, er en annen sak.) Til vedlikehold av banedekket, under dets bruk i vintersesongen, må regnes materialforbruk for anslagsvis 1000 kroner. Videre kommer utgifter avhengig av driftsformen o. a., såsom stormskadeforsikring og andre forsikringer, eventuelle lønninger, garderobeutgifter, renter etc.

De angitte tall gjaldt en hall med grunnflate 550 kvm. For en hall av annen størrelse kan regnes omtrent proporsjonalt i forhold til dette.

Plasthaller over tennisbaner

På bakgrunn av erfaringer i andre land, og etter nå å ha en sesongs erfaring med Tåsen-hallen, skal jeg si litt om bruk av plasthaller over tennisbaner, og da særlig over baner med en tout cas-dekke.

Det første spørsmål er hallens størrelse. De fleste baner er vel noe over 18 x 36 m mellom gjerdene. Da får man plass til en hall på 17 x 35 meter. Imidlertid, jo større klaring man har, desto bedre, og hvis man er ute etter en hall til treningsbruk, og man dessuten vil komme ut av det så billig som mulig, kan man utmerket godt klare seg med noe mindre. F. eks. har Tåsen-hallen med sine 16 x 34,4 meter vist seg stor

Hallen innvendig, sett fra et av hjørnene. Fyrhuset med sluseinngangen sees til høyre.

nok for treningsbruk. Høyden er også et spørsmål, en god lobb skal jo imidlertid ikke være for høy, så for treningsformål kan man godt klare seg med ca. 7 meter (målt ved midten av buen).

Før man setter opp en hall, bør man sørge for at banedekket er plant eller helst en tanke konvekst, dvs. en tanke buet med helningen nedover mot kantene. Derved unngår man, under kräftige regnværperioder, at vannet som renner ned av boblen og som ikke maktes absorbert av banedekket siver inn under eller gjennom forankringen og lager vanddammer inne i hallen. Dette kan riktignok unngås ved at man ved hjelp av «takrenner» ved boblens nederkant leder vannet unna, men hvis man gjør dette, eller hvis banen er overdrevent konvekst slik at vannet renner alt for godt unna, kan man kanskje risikere at det blir mindre fuktighet igjen i dekket enn ønskelig, så man blir mer avhengig av vanning inne i hallen.

Særlig om banedekket får man ofte spørsmål: Hvordan tær det seg gjennom sesongen? Blir det for tørt,

eller blir det for vått? Her kan det ikke gis et bestemt svar. Det vil variere fra bane til bane, avhengig av banens oppbygning, grunnvann- og andre fuktighetsforhold (bl. a. under snøsmeltingen), og det influeres også av hvor sterk ventilasjon (luftgjennomgang) man innstiller hallen på, og hvor varmt man holder det inne i hallen. Jeg vil dog tro at man i de fleste tilfeller vil gjøre erfaringer i retning av dem vi har gjort i Tåsen-hallen, og som kort kan uttrykkes slik: Jo lenger det går inn i vinteren, jo mindre fuktighet trenger frem mot midtpartiet av banen, slik at banedekket her blir tørrere enn ønskelig, hvis det da ikke skulle være grunnvann nok til at det trenger opp gjennom kultlaget. At luftstrømmen fra viiftene, som i store deler av døgnet også er varm, vanligvis er rettet mot midtpartiet av hallen, forsterker også denne tendens.

Den tørre bane er ikke heldig. For det første er den jo lite behagelig å spille på, og banestøvet sliter på baller og strenger. Et tørt dekke er også sprøtt slik at det lett skaler

seg i stykker, og serveballene som stadig slår ned nær servelinjen vil der etterhvert slite fordypninger i banen. Videre vil støvet som hvirvles opp, kunne trenge inn i luftanleggets maskineri, (termostater o. l.), hvis ikke kanalsammenføringer o. l. er helt tette. Man må derfor innstille seg på å vanne midtpartiet en gang i blant, anslagsvis en gang i uken. Hvis man ikke har vannledning på frostfri dybde, kan man hjelpe seg med varmekabel-rør, eller ved å henge slangen opp (f. eks. på gjerdene) slik at den henger høyest på midten og dermed lett lar seg tømme for vann til hver ende, før vannet rekker å fryse.

For å slippe å bruke av den tilmalte spilletid i hallen til å kritte, kan man bruke faste linjer. De består gjerne av plastbånd som festes til banen med 3-4" spesialstift. Slike linjer medfører riktignok en del ulemper, bl. a. under banestellet, men man kan regne med at fordelene mer enn oppveier ulempene.

For en innendørs en-tout-cas-bane må man regne med større utgifter til banemel og leire, og hyppigere

banearbeider, enn på banen utendørs om sommeren, bl. a. fordi banen brukes flere timer i døgnet.

De fleste klubber som kunne tenke seg å ha en plasthall, er vel av nabohensyn eller andre grunner nødt til å ta den ned om våren. Lagringen av duken kan da gjøres i lagerskur e. l., hvilket nok er det beste hvis transporten til og fra dette kan gjøres på en skånsom måte, eller duken kan ruller sammen til en «pølse» og lagres langs en av bane-gjerdene. Hvis man har forankring av sementblokker kan disse fjernes, om man vil ta arbeidet med dette,

eller de kan beholdes på plass uten at det volder særlig ulempe for sommer-spillet. Man bør da bare spenne et nett el. l. mellom blokkene og gjerdet, for at ballene ikke skal falle bak blokkene.

Kondens på veggene er et ofte forekommende fenomen i plasthallen, fordi veggflatene har lav temperatur, det er jo ingen varmeisolasjon i veggene. Kondensen medfører vanligvis ingen annen ulempe enn at den fukter ballene såpass mye at de formodentlig tar til seg mer brunfarge fra banedekket enn nødvendig. Dog kan det en sjelden gang —

under spesielle forhold — som følge av kondens oppstå noe bortimot «regnvær» i hallen. Det er f. eks. når varmen settes på brukstemperatur igjen etter en tid med ikkebruks-temperatur i hallen, hvis det under denne har vært så lav utetemperatur at kondensen har vært sterk og har vært frosset til rim. Kondensen kan til en viss grad reduseres ved å øke temperaturen og luftvekslingen i hallen, noe som jo imidlertid betyr større varmeutgifter, samtidig som banedekket tørres fortere. Man kan også kle veggene med en ekstraduk, da en lett og helst noe porøs duk. Det luftlaget som danner seg mellom hall-duken og tilleggsduken gir isolasjon nok til å redusere kondensdannelsen vesentlig, samtidig som det reduserer varmetapet og dermed driftsutgiftene. Tilleggsduken må legges bare på veggene, ikke under taket, fordi man er avhengig av en viss varmegjennomgang i taket for å smelte snø. Det tilbys også haller med en slags dobbeltduk som skal forhindre kondens, men disse blir dyre.

Hvis forholdene ellers ligger til rette for det, kan plasthallen utmerket godt stå også om sommeren, slik at man er uavhengig av været. Luft- og varmeanlegget må da, når solvarmen blir sterk, innstilles på stor luftgjennomstrømning (stort luftutslipp, stor nyluft-tilførsel) for å forhindre en ubehagelig høy temperatur i hallen. Hvis viftene ikke makter tilstrekkelig slik luftfornyelse, kan man spe på med ekstra vifte, eller montere et enkelt overrissingsanlegg (vannslange med huller i) for avkjøling av duken på utsiden.

Rolf Bergersen.

Norge sist i Dubler Cup

Turneringen om Dubler Cup er en nasjonskonkurranse i veteranklassen over 45 år. De andre nasjonene tar denne turnering meget høytidelig og det er en usedvanlig hyggelig konkurranse, der gamle mestre møtes for å sammenligne eventuelle «biltringer» og tekniske ferdigheter innen tennis. Det viser seg at de tekniske ferdigheter er godt vedlikeholdt og det presteres fin tennis under disse konkurranser.

Norge hadde i år tatt ut Hans Jacob Haanes, Knut Vaage og Karl Grinaker, men i siste liten fikk Haanes en kraftig influensa og måtte holde sengen mens Vaage og Grinaker alene skulle greie brasene. Nå kom kampene i år for tidlig på oss norske og det var så som så med treningen. Det ble derfor stor påkjenning, noe som særlig kom frem under de siste kamper mot Sveits, der begge de norske var plaget av skader. De andre nasjonene stilte med flere mann og egen kaptein og arrangementet var hyggelig lagt opp med selskabelig samvær om kvelden og en bankett lørdag kveld. Grinaker som Norges kaptein overrakte gaver fra NSF som ble meget vel mottatt.

Østerrike vant i år og stilte med den gamle Davis Cup-spiller Redl og en «ung» spiller, Pfifferling, som var meget sprek (45 år). Finalen mellom Østerrike og Tyskland ble meget jevn og endte med seier til Østerrike 3—2. Norge møtte Tyskland i første runde og hadde ingen sjanser så tidlig i sesongen. Det ble tap 0—5. Mot Sveits burde det imidlertid blitt norsk seier etter 2—0 første dag. Men særlig Vaage var plaget av sin Akhilles-hæl og tente ikke på alle pluggene dagen etter. Hadde Norge hatt tre mann som bestemt, ville nok kanskje resultatet blitt annerledes. Nå ble det for meget spill på to mann. Norge burde ellers kunne hevde seg godt i disse kamper med en Johan Haanes på plass, og vi får håpe at kampene kan arrangeres litt nærmere Oslo en annen gang. Nå gikk kampene i forøvrig idylliske omgivelser i Bad Dürkheim (i Syd-Tyskland) og det blir jo en lang (og kostbar) reise. Kampene om Dubler Cup har betydning for et intimt samarbeid nasjonene i mellom og det bør for fremtiden ordnes slik at kampene kan spilles uten så store utgifter for spillerne selv.

Resultater: Tyskland—Norge 5-0: Schmidt/Grinaker 6-3, 6-0. Fürst/Vaage 6-4, 6-4. Schmidt/Thomas—Vaage/Grinaker 6-1, 6-2. Thomas-Morr/Vaage 6-3, 6-2, Fürst/Grinaker 6-4, 6-4. Sveits—Norge 3-2: Grinaker/Dr. Fass 6-3, 4-6, 6-4. Vage/Blass 6-4, 3-6, 7-5. Dr. Fass/Blass—Vaage/Grinaker 6-4, 7-5, Blass/Grinaker 1-6, 6-2, 6-3. Dr. Fass/Vaage 6-4, 6-4.

Ingen landskamp mot Skotland i år

Etter programmet skulle vi hatt landskamp mot Skotland, for både damer og herrer, 2. - 3. september i år. For en tid siden meddelte imidlertid det skotske tennisforbundet at det var umulig for damene å stille opp. Vel, tenkte NTF, da får vi la det gå som herrelandskamp. Men nå har Skotland meddelt at heller ikke herrerne har anledning til å komme. Så det blir altså ingen Skotlands-kamp i år. I stedet har skottene foreslått landskamp 11. mai neste år.

